

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 marca 2009 r.

ustanawiająca warunki odstępstwa dla skrzyń i palet z tworzyw sztucznych w odniesieniu do poziomów stężenia metali ciężkich ustanowionych w dyrektywie 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych*(notyfikowana jako dokument nr C(2009) 1959)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2009/292/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

naukowe przedłożone Komisji zalecają przyznanie takie odstępstwa.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 11 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 1999/177/WE z dnia 8 lutego 1999 r. ustanawiająca warunki odstępstwa dla skrzyń i palet z tworzyw w odniesieniu do poziomów stężenia metali ciężkich ustanowionych w dyrektywie 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych ⁽²⁾ wygasła z dniem 9 lutego 2009 r.

(2) W chwili wygaśnięcia decyzji 1999/177/WE na rynku pozostała nadal znacząca ilość skrzyń i palet z tworzyw sztucznych zawierających metale ciężkie, których poziom stężenia przekracza poziom określony przez dyrektywę 94/62/WE. Z uwagi na brak zdolności branży przemysłowej do zastąpienia wszystkich tego rodzaju skrzyń i palet z tworzyw sztucznych istnieje wysokie ryzyko, że wspomniane skrzynie i palety z tworzyw sztucznych zostaną usunięte w drodze składowania bądź spalania. Oba te rozwiązania miałyby szkodliwe skutki dla zdrowia i środowiska.

(3) Dyrektywa 94/62/WE ma na celu ograniczenie obecności metali ciężkich w opakowaniach, jak również zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska, łącznie z ponownym użyciem i recyklingiem opakowań.

(4) Aby zapewnić branży przemysłowej czas na zastąpienie wspomnianych skrzyń i palet z tworzyw sztucznych przy użyciu najlepszych technologii, właściwe jest przyjęcie warunków dotyczących odstępstw dla skrzyń i palet z tworzyw sztucznych w ogniach wyrobu, które znajdują w zamkniętym i kontrolowanym łańcuchu. Raporty

(5) Ponieważ Komisja zamierza dokonać po upływie pięciu lat przeglądu funkcjonowania systemu przewidzianego w niniejszej decyzji oraz postępów w wycofywaniu skrzyń i palet z tworzyw sztucznych zawierających metale ciężkie, konieczne jest przekazanie przez państwa członkowskie stosownych informacji. Aby uniknąć zwiększenia obecnych obciążeń administracyjnych poprzez nałożenie na państwa członkowskie szczególnego obowiązku sprawozdawczego, wystarczające jest, aby tego rodzaju informacje były zawarte w sprawozdaniach składanych Komisji zgodnie z art. 17 dyrektywy 94/62/WE.

(6) Dla zagwarantowania pewności prawa niniejsza decyzja powinna być stosowana od dnia następującego po dniu wygaśnięcia decyzji 1999/177/WE, aby uniknąć ewentualnych negatywnych skutków wynikających z tego wygaśnięcia.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu powołanego na podstawie art. 21 dyrektywy 94/62/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

1) „metale ciężkie” oznaczają ołów, kadm, rtęć oraz chrom sześciowartościowy;

2) „wprowadzenie celowe metali ciężkich” oznacza działanie polegające na umyślnym użyciu w składzie chemicznym opakowania lub składnika opakowania substancji zawierającej metale ciężkie, której trwałe występowanie w opakowaniu końcowym lub składniku opakowania jest pożądane dla zapewnienia mu określonej cechy, wyglądu lub jakości;

⁽¹⁾ Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1999, s. 47.

3) „występowanie przypadkowe metali ciężkich” oznacza występowanie metalu ciężkiego jako niezamierzonego składnika opakowania lub elementu opakowania.

Artykuł 2

Suma poziomów stężenia metali ciężkich w skrzyniach i paletach z tworzyw sztucznych może przekraczać obowiązujące limity określone w art. 11 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE, pod warunkiem że wspomniane skrzynie i palety z tworzyw sztucznych są wprowadzane i pozostają w ogniach wyrobu, które znajdują w zamkniętym i kontrolowanym łańcuchu, na warunkach określonych w art. 3, 4 i 5.

Artykuł 3

1. Skrzynie i palety z tworzyw sztucznych zawierające nadmierną ilość metali ciężkich, o której mowa w art. 2, są wytwarzane lub reperowane w ramach kontrolowanego procesu recyklingu zgodnie z ust. 2, 3 i 4 niniejszego artykułu.

2. Materiał wykorzystywany do recyklingu pochodzi wyłącznie z innych skrzyń lub palet z tworzyw sztucznych.

Wprowadzenie innych materiałów ograniczone jest do minimum niezbędnego z technicznego punktu widzenia oraz w żadnym przypadku nie przekracza 20 % w masie.

3. Nie zezwala się na celowe wprowadzenie metali ciężkich jako elementu podczas recyklingu, w przeciwieństwie do występowania przypadkowego metali ciężkich.

Nie uważa się za „wprowadzenie celowe” wykorzystania materiałów pochodzących z recyklingu jako surowca do produkcji nowych materiałów opakowaniowych, w przypadku gdy pewna część materiałów pochodzących z recyklingu zawiera metale ciężkie.

4. Suma poziomów stężenia metali ciężkich obecnych w skrzyniach i paletach z tworzyw sztucznych może przekraczać obowiązujące limity określone w art. 11 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE jedynie w wyniku wykorzystania materiałów zawierających metale ciężkie w procesie recyklingu.

Artykuł 4

1. Skrzynie i palety z tworzyw sztucznych zawierające nadmierną ilość metali ciężkich, o której mowa w art. 2, są oznaczone w trwały i widoczny sposób.

2. Państwa członkowskie zapewniają zwrot do producenta, podmiotu pakującego bądź napełniającego lub upoważnionego przedstawiciela co najmniej 90 % skrzyń z tworzyw sztucznych

zawierających nadmierną ilość metali ciężkich, o której mowa w art. 2, w ciągu cyklu życia skrzyni i palety z tworzywa sztucznego.

3. Bez uszczerbku dla środków podjętych na podstawie art. 6, wszystkie skrzynie i palety zwrócone zgodnie z niniejszym artykułem, które nie nadają się już albo są przeznaczone do ponownego wykorzystania, usuwa się zgodnie z procedurą specjalnie zatwierdzoną przez właściwe organy danego państwa członkowskiego albo przetwarzza się powtórnie w ramach kontrolowanego procesu recyklingu zgodnie z art. 3 ust. 2, 3 i 4.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie zapewniają system inwentaryzacji i rejestracji, włączając w to metodę odpowiedzialności finansowej i prawnej, w celu dokumentowania zgodności z warunkami określonymi w niniejszej decyzji.

System uwzględnia wszystkie skrzynie i palety z tworzyw sztucznych zawierające nadmierną ilość metali ciężkich, o której mowa w art. 2, wprowadzane do obiegu i wycofywane z niego.

2. O ile nie określono inaczej w dobrowolnej umowie, państwa członkowskie zapewniają sporządzanie corocznie przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela pisemnych deklaracji zgodności prowadzonych działań z warunkami decyzji, w tym rocznego sprawozdania ukazującego, w jaki sposób zostały spełnione warunki określone w niniejszej decyzji. W sprawozdaniu zawiera się informacje o ewentualnych zmianach dotyczących systemu i upoważnionych przedstawicieli.

3. Państwa członkowskie zapewniają przechowywanie wspomnianej dokumentacji przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela do dyspozycji właściwych organów dla celów inspekcji przez co najmniej cztery lata.

Jeżeli ani producent, ani jego upoważniony przedstawiciel nie prowadzi działalności na terenie Wspólnoty, obowiązek udostępniania odpowiedniej dokumentacji technicznej spoczywa na osobie, która wprowadza produkt na rynek Wspólnoty.

Artykuł 6

Państwa członkowskie podejmują środki w celu zachęcenia producentów do badania metod pozwalających na stopniowe osiągnięcie obowiązującego limitu metali ciężkich obecnych w skrzyniach i paletach z tworzyw sztucznych, określonego w art. 11 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE, w tym najlepszych dostępnych technik ekstrakcji metali ciężkich.

Artykuł 7

Państwa członkowskie włączają do sprawozdań, które mają zostać złożone Komisji zgodnie z art. 17 dyrektywy 94/62/WE, szczegółowe sprawozdanie na temat funkcjonowania systemu przewidzianego w niniejszej decyzji oraz postępów w wycofywaniu skrzyń i palet z tworzyw sztucznych, które nie są zgodne z art. 11 ust. 1 dyrektywy 94/62/WE.

Artykuł 8

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 10 lutego 2009 r.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 marca 2009 r.

W imieniu Komisji

Stavros DIMAS

Członek Komisji
